

Fyrtiosjunde sessionen (1995)*

Allmän rekommendation XIX om artikel 3 i konventionen

1. Kommittén för avskaffande av rasdiskriminering riktar konventionsstaternas uppmärksamhet mot ordalydelsen i artikel 3, där konventionsstaterna förbinder sig att förhindra, förbjuda och utrota alla företeelser av rassegregation och apartheid under sin jurisdiktion. Hänvisningen till apartheid kan visserligen varit uteslutande riktad mot Sydafrika, men den antagna artikeln förbjuder alla former av rassegregation i alla länder.
2. Kommittén anser att skyldigheten att utrota alla företeelser av detta slag innefattar skyldigheten att utrota följderna av dessa företeelser som bedrivits eller tolererats av tidigare regeringar i staten eller påtvingats av styrkor utanför staten.
3. Kommittén noterar att även om förhållandena med fullständig eller partiell rassegregering i vissa länder har skapats genom statliga åtgärder, kan ett förhållande med delvis segregering också uppstå som en oavsiktlig biprodukt av privatpersoners handlingar. I många städer påverkas bostadsområdenas fördelning av gruppskillnader i inkomst, som ibland kombineras med skillnader i ras, hudfärg, härkomst och nationellt eller etniskt ursprung, vilket kan leda till att invånarna stigmatiseras och individer drabbas av en form av diskriminering där rasistiska grunder blandas med andra grunder.
4. Kommittén bekräftar därför att ett förhållande med rassegregering också kan uppstå utan något initiativ eller direkt deltagande från de offentliga myndigheterna. Den uppmanar konventionsstaterna att övervaka alla tendenser som kan leda till rassegregering, att arbeta för att utrota alla negativa följder och beskriva sådana åtgärder i sina periodiska rapporter.

* Se dokument A/50/18.